

Stirinajsti polh, ki je iztisnil Pepetu prvo razburjenje v življenju, mi je ušel. Za večerjo je bilo dovolj 13 debelih harjev.

Pri mastno okusni poljški pojedini je bil Pepo glavni junak. Na vse župnikove in trgovčeve zbadljivke je med pri-tajenim muzanjem odgovarjal z moikom. Enkrat je potožil na glas, da se je razburil in gotovo ga je spravil prvič in zadnjič v celem življenju polh do urnih korakov in glasnega izreka.

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela januarja in začetkom februarja te-li podpore: davčne komisije po finančnem svetniku Sedlarju 820 Din; Miloš Oset, trgovec, 100 Din; Okrajna hranilnica v Slov. Bistrici 500 Din; Hranilnica v Hočah 200 Din; dr. Fran Hojnik, odvetnik, poravnina 100 in 100 Din; profesorski zbor državne gimnazije 240 Din; okrajni zastop Smarje 400 Din; okrajni zastop Slov. Bistrica 300 Din, okrajni zastop Brežice 200 Din; dr. Franjo Lipold 216 in 100 Din; Okrajna posojilnica v Ljutomeru 200 Din; dr. Tone Pernat, odvetnik, 459 Din, poravnina 100 Din; dr. Danilo Komarni, odvetnik, 100 Din; Josip Weigl, dekan v Križevcih, 100 Din; Vekoslav Cilensek, župnik v Poljčanah, 100 Din; Ivan Blažič, kovaški mojster v Poljčanah, 25 Din; Alojz Žitek, posestnik, Hrastje-Mota, 120 Din. Vsem podpor-nikom najlepša hvala!

Trbonja. Poročil se je dne 31. januarja t. l. posestnik Ferdinand Kogelnik z gđc. Alojzijo Doler v cerkvi Matere Milosti v Mariboru. Poročal je domači župnik Pohraški. Bilo srečno!

Slemen pri Selnici ob Dravi. Ob priliki proslave 70letnice dolgoletnega slemenskega župana gospoda Blaža Urbasa so gostje zbrali na predlog občinskih mož 30 kovačev (300 Din) za občinske reveže. — Omeniti še moramo k opisu slavnosti očeta Blaža Urbasa, da je Urbas s svojimi sinovi vred spreten lovec. Saj imajo Urbasovi svoje lastno lovišče. Splošno je znano, da je Urbasova perutnina varna pred obliki članov lisčjega rodu, ker se lisjaki silno bojijo Urbasovih. Če je lisjak še tako premešen, stari ali mladi Urbas mu gotovo s puško upihne življenje.

Zgoranj Duplek ob Dravi. Priprave za zgradbo lesenega mostu čez Dravo so s tem končane, da smo nabrali hrastovega lesa več sto kubčnih metrov in tudi denarja precej. Sedaj podiramo in vozimo les. Da je most res potreben, se vidi že iz tega, da se sedanjem mrzlem vremenu z brodom ne moremo voziti, ker je vodostoj Drave zelo nizek in ker plava debela plast ledu po Dravi. In tako je promet na celi črti med Mariborom in Ptujem za prebivalstvo kakih 20 občin prekinjen. To je velika gospodarska škoda!

Marenberg. V nedeljo, 17. februarja, predava gospod profesor Lad. Mlaker iz Maribora o francoski revoluciji. Predavanje bodo spremljale akioptične slike. Pridite!

Jarenina. Pri nas smo pokopali 78letnega prevzitarja Jurija Zugman. Pred dobrim mesecem mu je umrla žena Elizabeta.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Kakor povsod, tako je vladala tudi pri nas ves letošnji predpust huda zima. Morali smo obleči topla suknja, kožuhe, poiskati kosmate kape, tople rute, da smo se vsaj za silo obranili nadležnega hudega mraza. Pa kljub temu smo bili še zmiraj za par stopinj na boljšem, kakor n. pr. Ljubljanci v svoji dolgočasni sivi megli, ali Dolenci in Kočevarji, kjer so imeli včasih, tako so poročali časopisi, tudi —28 stopinj, da celo —30 stopinj C in še čez. Ubogi so zlasti oni ljudje, ki sedaj nimajo dovolj drv in dovolj tople obleke. — V letošnjem predpustu smo imeli v naši fari primeroma malo porok. Vzrok temu je bil najbrž v tem, da je bil predpust tako kratek in zelo mrzel. Bo pač marsikdo moral počakati še eno leto. Mogoče bo prihodnji predpust za tega ali onega srečnejši. — Nekaj novega je v naši romarski cerkvi. To je pet novih velikih svetilk, ki tako lepo razsvetljujejo obširno cerkev. Lahko s ponosom trdimo, da je sedaj naša cerkev v Slovenskih goricah najlepše razsvetljena. Vsa čast za to gre gosp. župniku preč. p. Ernstu, ki je dal pobudo in tudi sam nabiral prispevke za svetiljke. Čast pa tudi požrtvovalnim faranom, ki so radevolje omogočili, da se niso nabavile drage svetiljke »na pufo«, pač pa bile tudi sproti plačane.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 4. februarja se je poročil mladenič Franc Vacac s gđc. Emico Sert iz Ločkega vrha. Oba iz hiš, v kateri zahaja naš najboljši list »Slovenski Gospodar«. Zato želimo novoporočencema obilo sreče in blagoslova!

Ljutomer. Prosветno društvo naznanja, da bo prva igra »V znamenju križa« v slučaju tako ostrega mraza preložena na dne 24. t. m., ob pol štirih popoldne. Če bo bolj ugodno vre-

me, se vrši seveda v nedeljo, dne 17. t. m., kakor je bilo prvotno v časopisih objavljeno. — Pridite v obilnem številu! Bog živi!

Kapela pri Radencih. Na veseli gostiji Janeza Zadravca in Marije Ajlec (Domanjko) so se gostje spomnili tudi naših revnih dijakov in zložili za dijaško kuhinjo 100 Din. Vsem darovalcem ljubi Bog tisočero povrni!

Kapela pri Radencih. Dne 6. t. m. se je poročila vrla mladenka iz Radenc Franciška Mauko z dobrim mladeničem Ivanom Keblarjem v Staveščin. Na veseli gostiji, katero sta obhajala obenem tudi ženinova sestra Terezija s svojim poročencem Jožefom Zorgerjem, je nabrala družica Anica Puharjeva za dijaško kuhinjo v Mariboru 110 Din. Dobrosrčnim darovalcem ljubi Bog plati! — V letošnjem predpustnem času je bilo pri Kapeli poročenih 7 parov, oklicanih pa 14. — Prosветno-gospodarski tečaj, ki se je vršil pri Kapeli dne 2. in 3. februarja, se je prav dobro obnesel. Zanimanje je bilo vedno večje, znamenje, da so bila predavanja primerna, potrebna in koristna. Gospod Vladimir Pušenjak nam je podal najprej jasno sliko o splošnem narodnem gospodarstvu v raznih državah po vojni, posebno pa o razvoju gospodarstva in denarne valute v naši državi. Važno in zanimivo je bilo tudi njegovo predavanje o davkih, zlasti o izenačenju davčnega zakona, ki bo za našo bodočnost največjega pomena. Istotako zanimivo in pomembno je bilo predavanje o zadružništvu. Gospod inž. Ferlic je izčrpno govoril o sadjarstvu, ki je za naše kraje posebno velikega pomena. Podajal nam je navodila, kako treba povzdigniti naše sadjarstvo s pravičnim obdelovanjem, sortiranjem sadnih vrst, zatiranjem sadnih škodljivcev itd. Dekleta vrtnarice in gospodinje so dobile tudi svoj delež v predavanju o razumnem vrtnarstvu. Gospodoma predavateljema bodi še enkrat tem potom izrečena najpriskrnejša zahvala za trud z iskreno željo, da bi se še taki za naše ljudstvo tako potrebni in koristni tečaji krat priredili.

Sv. Bolhenk v Slov. gor. Hvaležni smo ptuškemu okrajnemu zastopu, da je dal potegniti po okrajni cesti snežni plug, sicer bi bil vsi promet nemogoč.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Naključju se je zahvaliti, da še skoraj ugasli cigaretni odpadki ni povzročil večje nesreče. Zgodilo se je v šoli G. K. je med razgovorom vrgel v pljuvalnik, ki je bil napolnjen z žaganjem, cigaretni odpadki, na katerem ni bilo skoraj že nič ognja. Čez kaki dve uri je prišel v dotično sobo gospod šolski upravitelj, a ni opazil nič sumljivega. Drugo jutro pa mu je šolski sluga ja-

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Pa mož z leseno nogo je prav tedaj svareče dvignil roko, nagnil glavo proti vhodu, kot bi prisluškoval, in zapovedovalno šepnil:

»Tiho! Nekdo je zunaj v gozdu!«

V hipu so umolknil nezadovoljneži. Strah pred nevarnostjo je zadušil misel na denar. Za nekaj trenutkov ni bilo slišati druga ko zadušeno hropenje. Srebrna noga je vprašal stražo pri vhodu:

»Kaj je?«

»Ničesar ni slišati,« je mož odgovoril.

»Povem vam,« je ugovarjal Srebrna noga, »čul sem šum. No, morebiti pa da je bila kaka kival.«

V tem je zavihljal torbo na ramo in se obrnil k vhodu. Sreča mu je bila mila in znal je izrabiiti splošno zmedo.

»Prijatelj Zajčji gobec,« je dejal zapovedujoče, preden je stopil ven, »povej monsignoru, da

bo topot Corinne! In ti, Krtov kožuh, povej gospé, naj pošlje Rdečo glavo v petek po noči po ključ!«

Tovariši so pogodrnjali in stopili za voditeljem iz jame. Eden je še hlastno pobral nakit, ki je preziran in pozabljen ostal na tleh med mahom, in je ugasnil svetiljko.

Zunaj se je oglasil tisti, ki je čul na ime Zajčji gobec:

»Stoj, prijatelj Srebrna noga! Točen račun, pa dobri tovariši! Par sto frankov potrebujem nujno! Morebiti bodo minili tedni in meseci, da pridem z gospo skupaj. In medtem — kdo ve, kam utegne denar izginiti!«

Pa Srebrna noga je odtorkljal ven v temo, ne da bi se brigal za njegove besede. Čudno, kako naglo je znal stopati s svojo leseno nogo po mehke, udirajočem se mahovju in igličju, po temi med gostim drevjem in grmovjem, pa še s težko torbo na hrbtu, polno kovanega denarja!

Toda tudi njegovi tovariši so bili nagli. In povrh še vsi pohlepni po denarju in za trdno odločeni, da plena ne puste kar tako mirno iz rok. Ni minila minuta, pa sa ga došli. Zastavili so mu pot, ni jim mogel uiti. Glasno so zahtevali svoj delež.

Socijalno vprašanje

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Jerajevo knjigo: »Socijalno vprašanje« za Din 28.- v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

vil, da je bil v šoli požar. In v resnici je zapustil usodni odpadki neverjetne sledove. Pljuvalnik je ves zgorel, razen tega velik kos po da. Ogenj je načel celo zid. Slučaj kaže, da je treba pri ognju velike previdnosti, če tudi gre za majhno iskrico. — Na Svečnico in v nedeljo se je začela v vsej okolici »sibirski« zima. Takega mraza že dolgo ni bilo. Najhujši je bil veter, ki je brl na Svečnico, tako da je rezal do kosti. Mraz je dosegel — 30°C in je bil neznošen. Mnogo trpijo radi hudega mraza reveži, ki nimajo dovolj kuriva. Zime pa se niso naveličali samo oni, marveč si sploh vsakdo želi, da bi se že poslovila od nas. — Pred dobrim tednom se je neki nepridiprav lotil ob cesti na Krčovinah telefonskega droga. Malo je manjkalo, da ga ni s sekuro popolnoma presekal. Bog ve, iz kakšnega nagiba je delal to. Morda bi si doma rad naredil telefon in je mislil, da za to zadostuje že en drog. Bodi pa kakorkoli, drugega dotični ni zaslužil, ko da bi mu privezali tisti drog na hrbet in bi ga moral nesti po cesti od Miklavža do Ormoža.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Snega imamo kot po drugod zelo veliko in hudo zimo, zato smo najraje na toplih peceh. Gostij letos ni bilo božna koliko. Neveste navadno ne nosijo vencev k poroki, pač pa lepe židane robe. Sedaj je menda takšna moda. Za denar je tudi pri nas slabo. Vina smo lansko leto precej pridelali, ali kaj, ko pa ni kupcev po njega. Zadnji čas je začel nek mož hoditi okoli posestnikov gozdov in barantati za les. Posebno ima poželjenje po hrastih, katere kupuje za švelarje in to po nenavadno nizki ceni. V časnikih smo čitali oglase, da se plača za prage ali švelarje 40—50 Din za komad, franko železniška postaja. Pri nas pa se obljublja 20—24 Din za komad. Kmetje, kateri ste tako srečni, da še imate hrastove gozde, čuvajte njih skrbno; nikomur ne bo žal, kdor bo očuval svoj gozd. Če pa že res kdo hoče prodati, naj gleda, da doseže kolikor mogoče primerne cene, in naj dobro premisli, da ne zavrže svoje blago!

Ivanjci pri Gornji Radgoni. V ponedeljek, 28. januarja, se je poročil ugleden posestnik Fran Domanjko s posestniško hčerjo Marijo Mir. Na gostiji se je nabralo za Dijaško kuhinjo 125 Din. Mlademu paru obilo sreče in blagoslova!

Turnišče v Prekmurju. Pretekli teden se je začel in končal s pogrebom. Sploh se mora reči, da naša župnija že dolgo ni imela naenkrat toliko pogrebov kot ta dni. V ponedeljek smo pokopali Marijo Režonja. Mrtvaški zvonovi še niso utihnili, ko sta že Terezija Horvat in M. Ritlop ležala na mrtvaškem odru. K zadnjemu počitku smo ju spremili v sredo. V četrtek so

že zopet zapeli zvonovi. Umrla je Eva Muhič. Hladni zemlji smo jo izročili v soboto. Vsi 4 mrljici so bili starci. — Vredno je omeniti sledeče: V gostilni Tivadar so pretekli teden klali prašiča, kakoršnega gotovo ni v daljni okolici. Bil je pravi velikan. Tehtal je nad 250 kg. Največjo pozornost sta vzbudila dva zoba, ki sta dolga po 13 cm. Enega je dobila tukajšnja šola, da se bo uporabljal za nazorni poduk. — Pevski zbor se z veliko vneto pripravlja na pustno prireditev. Najbolj privlačna točka bo gotovo šaljiva pesem »Nosovica«.

Ptuj. Pretekli teden sta se poročila gospod Franjo Širec, mehanikar, z gđ. Marico Skaza, posestniška hči, oba iz okolice Ptuja. Od obeh starši so zvesti naročniki »Slovenskega Gospodarja«. Mlademu paru obilo sreče!

Spuhlja. Ravno je minulo tri tedne, ko se je zopet razglasila žalostna novica po vsej vasi. Zaspal je v Gospodu naš dober gospodar, oče in ded Anton Kostanjevec v starosti 85 let. Pogreb rajnega je bil na Svečnico. Bil je veren katoličan ter dolga leta naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Poročen je bil ravno 60 let. Blagemu pokojniku naj sveti večna luč, naj v miru počiva. Udeležencem njegovega pogreba sto tero Bog plačaj!

Sv. Marko pri Ptuj. V Markovcih se je te dni poročil vrl posestnikov sin in član gasilnega društva Ivan Fošnarč z mladenko Rozalijo Tement iz spoštovane mlinarjeve hiše v Zabovcih. Gasilsko društvo pa še zgubi enega člana, namreč Ivana Goloba, ki se bo podal sedaj čez zamarzo Dravo ter se poroči pri Sv. Vidu s Katico Šimenku v Pobrežju.

Teharje. Dne 30. m. m. je pograbila prezgodnja smrt gđ. Olgo Jezovšek, izprašano učiteljico ženskih ročnih del za osnovne in meščanske šole v 21. letu svoje starosti. Kako si je rajna želela, da bi si brž sama služila svoj kruh, a ni ji bilo usojeno. Predlanskim je dobila špansko, katera pa ni ostala brez posledic. Boleden je prenašala z največjo potrpežljivostjo, se vdajala v božjo voljo in se ni bala prav nič umreti. Dne 27. m. m. je bila previdena s sv. zakramenti. V svojem življenju je bila pokojna veselega in priključnega značaja. Zelo je ljubila godbo in petje; nekaj let je delovala tudi pri teharskem pevskem društvu. Vsak, ki jo je poznal, jo je rad imel. Kako je bila priljubljena, je dokazal njen pogreb dne 1. februarja, katerega se je udeležila kljub visokemu snegu in mrazu velika množica ljudstva od blizu in daleč pod vodstvom domačega gospoda župnika. Naj v miru počiva v preranem grobu!

Sv. Štefan pri Žusmu. Dne 4. t. m. se je vršila poroka Jožefa Mastnaka s Terezijo Žaherl, hčerko tukajšnjega cerkvenega ključarja. Na

gostiji je nabral med veselimi svati nevestin sestrič Janez Čakš iz Šmarja 110 Din za nove mariborsko bogoslovje. Hvala lepa in Bog izvi!

Križevci pri Ljutomeru. V tukajšnji župni cerkvi sta se poročila gospod Aleksander Koren s gđ. Tereziko Križanovo iz ugledne Križanove hiše v Borecih. Pri dobro obloženih mizah so se veselili svatje spomnili ubogih slepih invalidov in v ta namen darovali 104.50 Din. Bog plačaj vsem darovalcem, novoporočencema pa želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Kostrivnica. V nedeljo, dne 17. t. m., bo predaval takoj po sv. maši zjutraj v šoli g. inž. Kropivšek o živinoreji, pozneje eno nedeljo, kar se bo še pravočasno objavilo, se priredi predavanje o sadjarji, ob kateri priložnosti se bode tudi ustanovila, ako bo zanimanje, sadjarska in vrtnarska podružnica. Kmetje živinorejci in sadjarji, udeležite se teh predavanj polnoštevilno!

Sv. Rupert nad Laškim. Niti za trohico bi ne pretiraval, če bi zapisal: Sv. Rupert »na planinah«! Letošnja zima je povsod huda, pri nas pa pritiska burja in mete, da je joji! Za dva dni razsaja tak snežni vihar, da najbližji sosed komaj prileze do sosedu. Zameti ali mečeži so ponekod tako visoki, da se odrasli človek v njih skrije. Zunaj brije ledeno-mrzli veter, po hišah pa ljudje kašljajo in trobijo o hudi hripi, da ni nič kaj veselo poslušati to godbo. Pa navzlic temu se ne držimo preved kisle, še zasučemo se okretno in zavriškamo, da je veselje: imamo namreč letos izredno veliko porok. V ponedeljek dne 21. januarja, smo gledali pred oltarjem dve nevesti družbenici, ki sta bili tudi marljivi sotrudnici Dekliške zveze. Zato pa jih je tudi Dekliška zveza in Marijina družba počastila, da je marsikatero oko zarosilo veselja, ko je gledalo čedni nevesti z vencem na glavi, pa tudi z vencem na srcu stati pred oltarjem: Zefka Grilova je dobila vrlega mladeniča iz Jurkloštra za gospodarja, Zeličeva Urška pa čednega fanta iz Kojnc za ženina, Marsikdo izmed številnih udeležencev te lepe, ganljive slovesnosti je iz dna srca molil in želel: Bog daj tem mladim, pridnim in poštenim ljudem vso obilico svojega blagoslova in družinske sreče!

Pišec. V Pišecah so bili med drugimi poročenci: dne 28. januarja Bertole Jožef iz Černovec 61, z Apolonijo Kostevc, Pavlavas 6; dne 2. februarja Živič Franc, posestniški sin, Globoko 44, z gđ. učiteljico Gabrielo Tominc; dne 3. februarja Ivan Cirjak, Pesje 9 pri Vidnu, z Marijo Ogorevc, Malivrh 20, ter Preskar Michael, Blatno 7, z Ano Vogrine, Bojsno 32. —

»Kar tule bomo obračunali, prijatelj Srebrna noga!« je povedal Zajčji gobec, ki je bil, kakor je kazalo, kolovodja nezadovoljne tolpe. »Dvesto frankov mi boš dal tamle iz tiste torbe, preden odideš, in po dvesto frankov vsakemu izmed mojih tovarišev, sicer —!«

Mož z leseno nogo je obstal, bolj iz lastnega nagiba, se je zdelo, ko prisiljen. Na tovariševe grozeče besede je zravnal svoja mogočna pleča, pomilovalno pogledal po njegovi mršavi, od jeze in razburjenosti trepetajoči postavi in se »nu nasmejaj, kakor se nasmejimo pesti slabotnega otroka.

»Kaj bo sicer, dobri prijatelj —?« ga je vprašal počasi in s poudarkom.

Zajčji gobec je plašno povsobil oči in nekaj pomomljal. Čudno moč je imel nad svojimi tovariši, ta oblastni, plečati mož!

In ko mu Zajčji gobec ni odgovoril, je skomignil z rameni in nadaljeval prizanesljivo, kakor bi govoril z otrokom:

»Gospa bo vse prav uredila, prijatelj! Ne razburjaj se! Ni zdravo, če se človek razburja. Pa tudi sicer ni dobro. Ali se spominjaš tistega svojega tovariša, Drzni volk smo ga imenovali? Tudi on je hotel imeti svoj delež, ko se mu je zljubilo. In še več nego svoj delež, se mi zdi. Se ga spominjaš?«

»Seveda se ga, tistega —!« je grdo zaklel Zajčji gobec. »In potem ga je izsledila policija in ga odvedla, sam ne vem kam.«

»Pod guillotino, prijatelj Zajčji gobec!« je dostavil Srebrna noga mirno. »In z njim je odvedla še par drugih, ki so prav kakor ti sitnost prodajali, kadar je šlo za razdelitev plena.«

»Ti si ga izdal!« je zagodel Zajčji gobec grozeče.

»Kaznoval sem ga, hočeš reči!« je popravil Srebrna noga, se obrnil in stopil po gozdu.

»Izdajstvo ni težka igra! — Vsak jo lahko igra!« je viknil za njim Zajčji gobec.

»Pa dobiček je visok. In le eden ga more zadeti!« je suho povedal Srebrna noga čez ramo.

»In eden vsaj mora izgubiti!« je zavpil Zajčji gobec, ves iz sebe od jeze. »In tisti boš topot ti, prijatelj Srebrna noga! K meni, tovariši! In nadenj!« je kriknil.

Planili so nad Srebrno nogo, besni od jeze nad izdajalcem in polni pohlepa po denarju.

Tema je bila krog njih in tihota velikega gozda. Drug drugega niso videli, druga ni bilo slišati ko topot nog po mehkem mahu in hro-

»Smeh in jok - naših otrok«

Berite knjigo »Iz otroških ust« I. del Din 8.50, II. del Din 16.— Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Novoporočencem iskreno čestitamo in želimo obilo sreče!

Središče ob Dravi. Umrlega Rudolfa Lukačiča zadnja pot. Lep solnčen dan je bil 5. februar. Zlasti popoldne je kar prijetno sijalo sonce in ogrevalo premrle ude. Središče pa je bilo žalostno. Z občinske hiše, šole in Društvenega doma so vihrale črne zastave. Tržani in okoličani, odedi v črno, so se začeli zbirati, da posodijo zadnjo pot gospodu Rudolfu Lukačiču, ki je dne 3. t. m. mirno v Gospodu zaspal. Prostor pred hišo žalosti in tudi cesta vse do Društvenega doma, je bila kmalu natrpana ljudi. Točno ob treh so prišli trije duhovniki in začeli mrtvaške molitve za dušo njega, ki je še pred par dnevi sam hodil po istih tleh in delal. Domači cerkveni pevski zbor je še zapel: »Človek, glej življenje svoje«, potem pa je zajokal žalostni spev: »Miserere« in dolg spreved se je začel premikati po trgu. Za križem je korakala šolska mladina z učiteljstvom, ker je bil pokojni blagajnik krajevnega šolskega sveta. Za malimi je šla dolga vrsta mož, potem krasen prapor domačega Orla, ovit v črno in za njim četa domačih Orlov, katerim je bil pokojni ob ustanovitvi odseka prvi predsednik. Nato zastopniki gasilnega društva, katerega član je bil pokojni celih 13 let, občinski odbor, pevci, številni lepi venci, duhovščina, krsta, ki so jo nosili člani gasilnega društva, domači in sorodniki, Orlice v civilu ter ostali številni udeleženci zadnje poti. Takega prevoda še Sredi-

šče ni videlo od pogreba g. kaplana Gučka. Komaj so našli vsi prostora na razsežnem pokopališču. Po končanih molitvah se je v imenu cerkve in katoliških društev zahvalil bivšemu cerkvenemu ključarju in »očetu« katoliških društev ter se od njega poslovil domači g. kaplan, v imenu tržanov in občinskega odbora pa gospod Franc Robič, trgovec. »Nad zvezdami« je še zapel zbor in žalostnih src smo se razšli z edino tolažbo, da vidimo zopet se nad zvezdami! Res veličasten pogreb je imel kljub zasneženim poti mož, ki je bil v svojem življenju tako zelo skromen, a delaven, da se mu ne moremo načuditi. Pogreb je pričal, da je bil pokojni gospod Rudolf Lukačič velik mož. Bog mu daj večni mir!

Podčetrtek. Kaj je novega, vsak rad vpraša? No, najprvo župnijska kronika. V letu 1928 je bilo 23 rojenih, vsi zakonski, umrlo jih je 12, poročenih pa je bilo 7 parov. Poživili smo na novo slovensko katoliško izobraževalno društvo in razvneli smo katoliško mladinsko gibanje. Dne 17. svečana bo zapel misijonski zvon in naznanil faranom čas sv. misijona, ki ni bil tu že 30 let. Vsi farani se ga močno veselijo. Bog daj svojo pomoč! Za Veliko noč dobimo lep nov božji grob, ki smo ga dosedaj zelo pogrešali. Dobri farani so že spravili potrebno svoto skupaj. Kakor po drugod, se je oglasila zima tudi pri nas. Avtopromet je ustavljen, za pošto pa skrbi gospod Staroveški. Nekateri posestniki imajo še precej vina, jako dobrega.

Mala oznanila

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znamkah. — Upravištvu odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din za odgovor.

Sadna drevesa

cepljena, brez krone, visoka 140 do 200 cm: kanada, Lon. pepinek, bobovec in mošanger. Cena: 1a klase 20 komadov 110 Din, 100 komadov 500 Din. **Breskve:** Amsden, Halljeva, Boesi in Wilermoz. Oblika polsteblo in grmič, razpošilja po povzetju J. Gradišnik, drevničar, Dobrna pri Celju. 160

Kovaškega vajenca sprejme Kaube Franc, Prepolje, St. Janž na Dravskem polju. 165

Zakonski par, ali brat in sestra, ki razume vsa poljedelska dela, posebno pri sadju in vinogradu, se sprejme z dobro plačo takoj: Maribor, Badlova ulica 16. 164

Kovaški vajenec se sprejme takoj, stanovanje in hrana v hiši: Burkelc Ivan, kovaški mojster v Šoštanj. 161

Sprejme se majer (Kuhmaier) z 3 do 4 delavskim močmi za veleposestvo na Koroškem. Vpraša se v trgovini Posch, Maribor, Koroška cesta 20. 175

Lepa sladka krma se proda: Kunšek, Celje, Ljubljanska cesta 16 II. 166

Čevljarska kopita se razprodajajo v trgovini Petersič v Ptuj. 167

Enonadstropno lepo vilo z dobro vpeljano staviracijsko obrtjo, z vodovodom in elektriko, z velikim vrtom in gospodarskim poslopjem se proda ali izmenja za lepo arondirano posestvo pri lepi cesti. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Rentabilna«. 174

Kupim večje posestvo, če tudi v hribih, proti takojšnjemu plačilu. Ponudbe na upravo lista pod »Posest«. 123

Zahvala.

Vsem, ki so izkazali zadnjo čast našemu nad vse dragemu soprogu, očetu, tistu in dedeku, gospodu

Rudolfu Lukačič

posestniku v Središču,

na njegovi zadnji poti, se najsrčneje zahvaljujemo. Zlasti se čutimo dolžne zahvaliti se prečastiti duhovščini, gg. govornikom za tolažilne besede, cerkvenemu pevskeemu zboru za ganljive žalostinke doma in na pokopališču, središkemu Orlu, domačemu gasilnemu društvu, tržkemu občinskemu odboru, odboru Kmečke hranilnice in posojilnice, tukajšnji ljudski šoli z učiteljskim zborom ter vsem darovalcem vencev in cvetja. Iskren »Bog plačaj!« vsem prijateljem in znancem za številne izraze sožalja! 173

Središče, dne 7. februarja 1929.

Žalujoča družina Lukačič-Stamberger.

Pošten vinčar z 4 delavci in dobriimi pogoji se sprejme: Zencovih, Maribor, Cankarjeva ulica 8. 177

Viničarja s 3 delavci sprejme Šepce, Maribor, Grajski trg 2. 178

Viničar s 4 delavskimi močmi se sprejme takoj: Vinc. Kuhar, železnina, Maribor, Aleksandrova cesta 1. 182

Hlapca k enemu konju in govedu, v okolici Maribora, treznega, od 30 do 45 let, vajenega vsemu kmetiskemu delu, se sprejme z mesečno plačo 250 Din. Ponudba naj se pošlje upravi listu pod »Poštena«. 158

Služkinja ne pod 24 let se sprejme: I. Kovačič, Maribor, Slovenska ulica 10. 181

Nabirajte naročnike
za naš mladinski list
„Naš dom“!

penje razburjenih prsi. Strastno in besno so se borili, na življenje in smrt, vse le za par sto frankov, ki so jih pravkar s pištolo v roki vzeli miroljubnim popotnikom. Grabili so po temi in se bili pestmi, streljati si niso upali, izdali bi se bili polčiji, ki je utegnila biti kje blizu.

In za trenutek se je zdelo, da bo mož z leseno nogo podlegel, eden sam proti sedmim in še šepav povrh.

Pa Srebrna noga je bil orjak. S hrbtom naslonjen na mogočno smreko, je mahal s težko torbo, polno srebrnega denarja, krog sebe ter zaždal take hude udarce, da se mu kmalu nobeden ni upal več blizu.

Toda kdo ve, če bi se ne bilo vendarle slabo končalo zanj, da niso tedaj prispeli iz gozdnih globin sumljivi glasovi, žvenket sabelj, topot kopit in hrzkanje konj.

»Policija —!« so hlastnili skoraj vsi hkrati.

In spet je zavest skupne nevarnosti na mah udušila medsebojni prepir, sovraštvo in maščevalnost. Pozabljen je bil denar in le ena misel je ostala, misel na beg in rešitev.

»Bežite!« je poglasno zapovedal Srebrna noga. »Ven iz gozda! Izognite se shojenim potom, utegnejo biti zasedeni! In ne pozabite na Corinno

za monsignora in da lahko dobi Rdeča glava v petek ključ za gospo!«

Spet je bila sreča mila Srebrni nogi. Še preden so se tovariši prav zavedli, je zavihtel torbo na pleča ter z dolgimi in izdatnimi koraki odšepal v trdo temo med drevje. Nekaj trenutkov je še bilo slišati njegove neenake stopinje po mehkih tleh, pa tudi te so zamrle.

Tudi roparska družba se je razkropila, temni gozd jo je požrl, brez sledu in glasu so izginili. Tihota je legla na kraj, kjer je malo poprej divjala razburkana strast in je besnel boj za denar. Tudi topot konj in žvenket policijskih sabelj se je oddaljil in utihnil v daljavi.

Celo uro je nemoteno dremal in sanjal gozd, včasih je zašumel list, je zalajala divja žival, zakrokala vrana.

In tedaj se je izza debla mogočne smreke odluščila drobna, suhljata postava, zavita v obilen površnik. Gibčno, previdno in neslišno se je motal nočni obiskovalec gozdnih globin skoz goste grmovje in si poiskal ozko stezo, ki je peljala iz gozda ven. Dolgo je hodil da je prišel na državno cesto, na mesto, kjer je pred nekaj urami predrzna tolpa občestnih roparjev napadla poštno kočijo in jo oplenila.

NA POLJANI — najboljša Meškova povest je zopet na razpolago. Vselej naj jo še lo zimo prebere! Slane Din 25, vezana Din 38. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.